

sikkert ikke blande sig særlig i det. Det er jo noget, der bliver drøftet mellem Komiteen, Kommunen og Ministeriet, og hvad disse tre Faktorer blive enige om, vil Rigsdagen sikkert føle sig beroliget ved. Beføstningen ved Kirkerne vil jo komme til at rette sig efter det Antal Mennesker, som man anser det for rigtigt at beregne dem til. Jeg skal tillade mig at oplyse, at Kirken i det ny søndre St. Johannesogn tænker man sig indrettet med 1000 Siddepladser foruden 600 staaende Pladser, og Beføstningen hertil tænkes at blive ca. 250,000 Kr., et Beløb, der svarer til, hvad St. Matthæus Kirken og Helligkorskirken gennemsnitlig har kostet — den ene har nemlig været noget dyrere og den anden noget billigere. Selvfølgelig tror jeg ikke, at man fra Udvalgets Side har kritiseret. Den ærede Ordfører henviser til, at det jo ikke var Meningen ganske at vise denne Bevilling fra sig; men man ventede at kunne tage Sagen igen under Overvejelse til næste Aar, mulig under en anden Form med Hensyn til Opførelsen af en enkelt Kirke. Jeg vilde meget beklage, om man ikke kom til Afgørelsen af Spørgsmaalet allerede i Aar. Det er nemlig af den Komite, der har dannet sig angaaende Opførelsen af en Kirke i Boulevardkvarteret, paatænkt, at Grundstenen skal lægges allerede i det ny Aar. Hvis man altsaa udstyder Afgørelsen, vil dette for Kirkens Opførelse betyde en Opsættelse af mindst et Aar. Naar man ser hen til, hvorledes det private Initiativ har virket i de sidste Aar, forekommer det mig, at en Nægtelse af denne Bevilling vilde virke lammende paa dets Virksomhed. Jeg kan paa ingen Maade erkende, at den ærede Ordfører har Ret, naar han paa Udvalgsflertallets Vegne udtalte, at Rigsdagen ikke kunde finde Anledning til at sætte denne Drøftelse, som det private Initiativ er, i Gang. Det har netop altid tidligere været Forudsætningen, naar man har talt om Bevillinger til Kirker i Kjøbenhavn, at man burde vogte sig for at lamme det private Initiativ. Naar man ved at yde en Støtte til den kjøbenhavnske Kirkesag paa denne Maade kan anspore det private Initiativ, tror jeg, at man derved kan opnaa saa meget, at det vel turde være værd at overveje, om man ikke skulde gaa til at give Bevillingen allerede i Aar. Jeg kan derfor meget daarlignende bedømme mig til at staa mig til No med den af Flertallet foreslaede Afgørelse. Jeg maa indtrængende tilraade, at man vedtager denne Bevilling, som jeg fremdeles fastholder, paa 24,000 Kr. aarlig i 10 Aar til Opførelse af 5 ny Sognekirker i Kjøbenhavn. Jeg maa tillige erindre om, at det

Beløb, som Staten giver til de ny Kirker i Kjøbenhavn, er forholdsviis langt mindre, end hvad man yder til det øvrige Land, og naar Statens Bidrag efter de Betingelser, der ere opstillede i Anmærkningerne, ikke maa overstige $\frac{1}{4}$ af, hvad Kirkerne skulle koste, forekommer det mig, at saa har Lovgivningsmagten heller ikke Føje til at forlange en afgørende Indflydelse paa, hvorledes Planerne i Detaillerne udføres. Forholdet uden for Kjøbenhavn er jo det, at Staten i Almindelighed helt bekoster en ny Kirke opført, naar den fra Befolkningens Side blot er dannet den fornødne Grundfond til Kirkens Drift og staffer den fornødne Grund.

Med Hensyn til de Bemærkninger, der fremkom fra det ærede Medlem for Odense Amts 6te Valgkreds (M. Nielsen) angaaende Forslaget Nr. 97, som angaar Byggeforetagender ved Jonstrup Seminarium, skal jeg sige, at det selvfølgelig har været Genstand for tilstrækkelig udtømmende Overvejelse, om det for det forlangte Beløb vil være muligt at tilvejebringe en Børnestole, som kunde opfylde Fordringerne efter Seminarieloven, og jeg tror at kunne udtale, at man i saa Henseende har naaet et Resultat, der maa anses for tilfredsstillende. Naar det ærede Medlem dernæst udtalte et Haab om, at de Lokaler, der i den ny Bygning skulde indrettes for Eleverne, maatte blive beregnet paa ikke at rumme flere end 2 i hvert, skal jeg dertil bemærke, at det ganske vist vilde være ønskeligt, om de kunde indrettes saaledes, at der kun behøvede at anbringes 2 Elever i hvert Rum, men for ikke at naa for højt op med Byggesummen, har man været nødt til at projektere Lokaler, der ere beregnet paa at rumme 3 Elever i hvert. Det er imidlertid en Selvfølge, at Rummet er saa stort, at det fornødne Kubikindhold Luft vil være til Stede. Underændringsforslaget under Nr. 100, som af Udvalget er stillet til mit Forslag under Nr. 99 om Bevilling af 5,000 Kr. til Fremme af Indførelse af ordnede Lege for skolegængende Børn, kan jeg ganske acceptere, idet jeg ogsaa for mit Vedkommende vil finde det rimeligt, at man ser Tiden an foreløbig i 3 Aar for at se, hvilken Virkning det vil have at yde denne Understøttelse til den omtalte Sags Fremme. Jeg haaber, at det vil vise sig efter de 3 Aars Forløb, at der er Anledning til fremdeles at støtte denne Virksomhed. Ligeledes er jeg enig i den ærede Ordførers Udtalelse med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 107 om Bevilling til Udgivelse af et Tidsskrift for Stenografi, at man ad Aare vil staa frit over for Spørgsmaalet om en fornyet Be-